

บทที่ ๔

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้ศึกษาค้นคว้าได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลและนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ
ดังนี้

๔.๑ สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

๔.๒ ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

๔.๑ สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้ศึกษาค้นคว้าได้กำหนดความหมายของสัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์
ข้อมูล ดังนี้

n	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ยของคะแนน
ΣX	แทน	ผลรวมของคะแนน
S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน
t	แทน	ค่าที่ใช้ในการแจกแจงแบบ t
*	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

๔.๒ ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

๔.๒.๑ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการสอนรายวิชาพระอภิธรรมปิฎก

ในการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการสอนรายวิชาพระอภิธรรมปิฎกของนิสิตคณะพุทธ
ศาสตร์ ชั้นปีที่ ๑ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตอุบลราชธานี ผู้วิจัยนำ
แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมาทำการทดสอบก่อนและหลังการเรียนรายวิชาพระอภิธรรมปิฎก
กับนิสิต กลุ่มตัวอย่าง ปรากฏผลดังตารางที่ ๑

ตารางที่ ๑ ค่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการสอนรายวิชาพระอภิธรรมปิฎก

นิสิต รูปที่	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนเรียน (๓๐ คะแนน)	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังเรียน (๓๐ คะแนน)
๑	๑๑	๒๑
๒	๑๒	๒๒
๓	๑๓	๒๑
๔	๒๓	๒๗
๕	๒๓	๒๖
๖	๒๒	๒๘
๗	๑๒	๒๗
๘	๑๔	๒๖
๙	๑๒	๒๕
๑๐	๒๓	๒๘
๑๑	๑๒	๒๖
๑๒	๑๒	๒๓
๑๓	๑๒	๒๓
๑๔	๑๒	๒๑
๑๕	๑๑	๒๑
๑๖	๒๓	๒๘
๑๗	๑๑	๒๑
๑๘	๒๓	๒๗
๑๙	๑๔	๒๒
๒๐	๒๓	๒๖
๒๑	๒๓	๒๘
๒๒	๑๒	๒๒
๒๓	๒๓	๒๘
๒๔	๑๔	๒๒
๒๕	๑๔	๒๓
๒๖	๒๓	๒๗
๒๗	๒๓	๒๗
๒๘	๒๓	๒๗
๒๙	๑๒	๒๑
๓๐	๒๓	๒๗

ตารางที่ ๑ (ต่อ)

นิสิต รูปที่	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนเรียน (๓๐ คะแนน)	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังเรียน (๓๐ คะแนน)
๓๑	๒๓	๒๘
๓๒	๑๑	๒๕
๓๓	๑๒	๒๔
๓๔	๑๒	๒๓
๓๕	๑๒	๒๑
๓๖	๑๑	๒๑
๓๗	๒๓	๒๘
๓๘	๑๑	๒๑
๓๙	๒๓	๒๘
๔๐	๑๒	๒๑
๔๑	๑๑	๒๑
๔๒	๒๓	๒๗
๔๓	๑๓	๒๑
รวม	๗๑๔	๑,๐๖๐
$\bar{X}$	๑๖.๖๐	๒๔.๖๕
S.D.	๒.๗๙	๒.๑๔
ร้อยละ	๕๕.๓๕	๘๒.๑๗

ผลการวิเคราะห์ตารางที่ ๑ พบว่า คะแนนเฉลี่ยของนิสิตคณะพุทธศาสตร์ ชั้นปีที่ ๑ มหาวิทยาลัย มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตอุบลราชธานี จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนรายวิชาพระอภิธรรมปิฎก เท่ากับ ๑๖.๖๐ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ๒.๗๙ จากคะแนนเต็ม ๓๐ คะแนน คิดเป็นร้อยละ ๕๕.๓๕ และคะแนนเฉลี่ยของนิสิตจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนรายวิชาพระอภิธรรมปิฎก เท่ากับ ๒๔.๖๕ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ๒.๑๔ จากคะแนนเต็ม ๓๐ คะแนน คิดเป็นร้อยละ ๘๒.๑๗

๔.๒.๒ การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการสอนรายวิชาพระอภิธรรมปิฎก

ในการศึกษาการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตคณะพุทธศาสตร์ ชั้นปีที่ ๑ มหาวิทยาลัย มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตอุบลราชธานี ที่ได้เรียนในรายวิชาพระอภิธรรมปิฎก ผู้วิจัยนำคะแนนผลการเรียนของนิสิต ได้จากการประเมินผลการเรียนรู้ ทั้งจากคะแนนจิตพิสัย คะแนนกิจกรรม และคะแนนการสอบ มาคำนวณหาค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

มาประเมินผลการผ่านเกณฑ์ มาตรฐาน ร้อยละ ๗๐ ของคะแนนเต็ม หลังจากนั้นจึงคำนวณหาการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยพิจารณาค่าความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อน กับหลังการสอนในรายวิชาอภิธรรมปิฎก ปรากฏผลดังตารางที่ ๒

ตารางที่ ๒ ค่าการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการสอนรายวิชาพระอภิธรรมปิฎก

	ผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน ก่อนสอน	ผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน หลังสอน	พัฒนาการ ของผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน			
ค่าสูงสุด	๑๑.๐๐	๒๑.๐๐	+๑๐
ค่าต่ำสุด	๒๓.๐๐	๒๘.๐๐	- ๕
ค่าเฉลี่ย	๑๖.๖๐	๒๔.๖๕	+๘.๐๒
ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	๒.๗๙	๒.๑๔	-๐.๖๕
ผลการประเมินกับเกณฑ์			
ผ่านเกณฑ์ (ร้อยละ)	๔.๐๐	๑๐๐	+๙๖
ไม่ผ่านเกณฑ์ (ร้อยละ)	๙๖.๐๐	๐	-๙๖

ผลการวิเคราะห์ตารางที่ ๒ พบว่านิสิตคณะพุทธศาสตร์ ชั้นปีที่ ๑ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตอุบลราชธานี มีการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาพระอภิธรรมปิฎกดีขึ้นด้วยค่าคะแนน ๘.๐๒ คะแนน โดยมีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนผ่านเกณฑ์ร้อยละ ๗๐ ของคะแนนเต็มเพิ่มขึ้นถึงร้อยละ ๙๖

ค่าคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนเฉลี่ย ๒๔.๖๕ คะแนน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ๒.๑๔ ซึ่งสูงกว่าคะแนน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนเฉลี่ย ๑๖.๖๐ คะแนน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ๒.๗๙ แสดงให้เห็นว่า คะแนนมีการกระจายลดลง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนิสิตมีการเรียนรู้ได้เพิ่มขึ้นทำให้ค่าคะแนน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเกาะกลุ่มกันมากขึ้น

๔.๒.๓ เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาพระอภิธรรมปิฎก

ในการทดสอบสมมติฐานวิจัยเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตคณะพุทธศาสตร์ ชั้นปีที่ ๑ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตอุบลราชธานี ก่อนและหลังจากที่ได้เรียนในรายวิชาพระอภิธรรมปิฎกโดยมีสมมติฐานเพื่อการทดสอบดังนี้

Ho : ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนกับหลังเรียนรายวิชาอภิธรรมปิฎก ไม่ต่างกัน

H๑ : ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนกับหลังเรียนรายวิชาอภิธรรมปิฎก ต่างกัน

การวิเคราะห์ตอนนี้ผู้วิจัยนำค่าคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนกับหลังการสอนรายวิชาพระอภิธรรมปิฎก มาหาค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและทดสอบความแตกต่าง ค่าเฉลี่ย

เปรียบเทียบกับด้วย t-test (pair samples test) เพื่อทดสอบสมมติฐานวิจัย ปรากฏผลดังตารางที่ ๓

ตารางที่ ๓ ผลการทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังจากที่ได้เรียน รายวิชาพระอภิธรรมปิฎก

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	จำนวนคน	ค่าเฉลี่ย	ค่า เบี่ยงเบน มาตรฐาน	t-test	Prob
ก่อนเรียน	๔๓	๑๖.๖๐	๒.๗๙	๑๔.๙๔**	.๐๐๐
หลังเรียน	๔๓	๒๔.๖๕	๒.๑๔		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

ผลการวิเคราะห์ตารางที่ ๓ พบว่า การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิต คณะพุทธศาสตร์ ชั้นปีที่ ๑ มหาวิทยาลัย มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตอุบลราชธานี หลังการเรียนรายวิชาพระอภิธรรมปิฎก มีค่าสูงกว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตก่อนการเรียน รายวิชาพระอภิธรรมปิฎก โดยผลการทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อน และ หลังจากที่เรียนรายวิชาอภิธรรมปิฎก ต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ ซึ่งสอดคล้อง กับสมมติฐานวิจัยที่ตั้งไว้

๔.๒.๔ ประเมินผลคุณภาพการสอนรายวิชาอภิธรรมปิฎก ตามทัศนะของผู้เรียน

ในการประเมินผลคุณภาพการสอนรายวิชาพระอภิธรรมปิฎก โดยนิสิตคณะพุทธศาสตร์ ชั้นปีที่ ๑ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตอุบลราชธานี ผู้วิจัยนำข้อมูลจากแบบ ประเมินผลคุณภาพการสอนจำนวน ๒๐ ข้อ มาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยจำแนกรายข้อคำถามจากนั้นนำค่าเฉลี่ยมาแปลผล ปรากฏผลดังตารางที่ ๔

ตาราง ๔ เกณฑ์คะแนนเฉลี่ยในการอธิบายระดับคุณภาพการสอน

ค่าคะแนนเฉลี่ย	ระดับ	ระดับคุณภาพการสอน
๑.๐๐ – ๑.๔๙	น้อยที่สุด	มีระดับคุณภาพการสอน น้อยที่สุด
๑.๕๐ – ๒.๔๙	น้อย	มีระดับคุณภาพการสอน น้อย
๒.๕๐ – ๓.๔๙	ปานกลาง	มีระดับคุณภาพการสอน ปานกลาง
๓.๕๐ – ๔.๔๙	มาก	มีระดับคุณภาพการสอน มาก
๔.๕๐ – ๕.๐๐	มากที่สุด	มีระดับคุณภาพการสอน มากที่สุด

ตารางที่ ๕ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับคุณภาพการสอนรายวิชาพระอภิธรรมปิฎก

ตามทัศนะของผู้เรียน จำแนกรายด้านและโดยรวม

ข้อความ	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับคุณภาพการสอน
ด้านความรู้ความสามารถในรายวิชาที่สอนของอาจารย์	๔.๓๕	๐.๔๐	มาก
ด้านความสามารถในการถ่ายทอดเนื้อหาและเทคนิควิธีการสอน	๔.๓๕	๐.๔๕	มาก
ด้านการใช้สื่อการสอน	๔.๓๒	๐.๔๕	มาก
ด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียน	๔.๓๖	๐.๔๑	มาก
การประเมินการสอนโดยรวม	๔.๓๕	๐.๔๑	มาก

ผลการวิเคราะห์ตารางที่ ๕ พบว่า นิสิตคณะพุทธศาสตร์ ชั้นปีที่ ๑ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตอุบลราชธานี ประเมินผลคุณภาพการสอน รายวิชาพระอภิธรรมปิฎก โดยรวมและทุกด้านอยู่ในระดับมาก เรียงอันดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ ด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียน ด้านความรู้ความสามารถในรายวิชาที่สอนของอาจารย์ ด้านความสามารถในการถ่ายทอดเนื้อหาและเทคนิควิธีการสอน และด้านการใช้สื่อการสอน

ตารางที่ ๖ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับคุณภาพการสอนรายวิชาพระอภิธรรมปิฎก ตามทัศนะของผู้เรียน จำแนกรายข้อ

ข้อความ	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับคุณภาพการสอน
ด้านความรู้ความสามารถในรายวิชาที่สอนของอาจารย์			
๑.มีความรู้ในเนื้อหาที่สอน	๔.๓๔	๐.๕๗	มาก
๒.จัดเนื้อหาวิชาเป็นลำดับเหมาะสมกับผู้เรียน	๔.๓๗	๐.๕๓	มาก
๓.ส่งเสริม สนับสนุนให้เกิดการเรียนรู้ตามศักยภาพผู้เรียน	๔.๓๒	๐.๕๒	มาก
๔.สร้างบรรยากาศในการเรียนการสอนให้ผู้เรียนมีความสุข	๔.๓๐	๐.๕๙	มาก
๕.สรุปบทเรียน เนื้อหาได้ถูกต้อง และง่ายต่อการเข้าใจ	๔.๔๔	๐.๕๐	มาก
ด้านความสามารถในการถ่ายทอดเนื้อหาและเทคนิควิธีการสอน			
๖.จัดกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างหลากหลาย เหมาะสม	๔.๐๔	๐.๖๕	มาก
๗.วิธีสอน/กิจกรรม สอดคล้องกับเนื้อหา จุดประสงค์ และความสนใจของผู้เรียน	๔.๓๙	๐.๕๔	มาก

ตาราง ๖ (ต่อ)

ข้อความ	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับคุณภาพการสอน
ด้านความสามารถในการถ่ายทอดเนื้อหา และเทคนิควิธีการสอน			
๘.สื่อความหมายได้ชัดเจนให้นิสิตเข้าใจ บรรลุวัตถุประสงค์	๔.๔๔	๐.๕๐	มาก
๙.วิธีการนำเข้าสู่บทเรียนน่าสนใจ	๔.๔๒	๐.๔๘	มาก
๑๐.วิธีการถ่ายทอดให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาวิชา	๔.๓๙	๐.๕๘	มาก
๑๑.เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้	๔.๔๑	๐.๔๙	มาก
ด้านการใช้สื่อการสอน			
๑๒.ใช้สื่อการสอนที่เหมาะสมกับเนื้อหาและช่วยให้เกิดการเรียนรู้	๔.๓๐	๐.๕๙	มาก
๑๓.จัดเตรียมสื่อประกอบการสอนทันสมัย	๔.๑๓	๐.๗๐	มาก
๑๔.แนะนำแหล่งในการค้นหาความรู้เพิ่มเติม	๔.๓๔	๐.๔๘	มาก
๑๕.มีตำรา เอกสาร ประกอบการสอนที่สอดคล้องกับเนื้อหา	๔.๕๑	๐.๕๐	มากที่สุด
ด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียน			
๑๖.มีการวัดผลและประเมินผลหลากหลายวิธี	๔.๓๒	๐.๔๗	มาก
๑๗.มีการวัดผลและประเมินผลที่เหมาะสมกับเนื้อหาวิชา	๔.๔๔	๐.๕๐	มาก
๑๘.มีการวัดผลและประเมินผลที่ยุติธรรม	๔.๓๒	๐.๔๗	มาก
๑๙.มีการวัดผลและประเมินผลอย่างต่อเนื่อง สม่ำเสมอ	๔.๔๔	๐.๕๘	มาก
๒๐.ใช้วิธีการทดสอบความรู้หลายวิธี	๔.๓๐	๐.๕๑	มาก
การประเมินการสอนโดยรวม	๔.๓๕	๐.๔๑	มาก

ผลการวิเคราะห์ตารางที่ ๖ พบว่า นิสิตคณะพุทธศาสตร์ ชั้นปีที่ ๑ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตอุบลราชธานี ประเมินผลคุณภาพการสอนของอาจารย์ผู้สอนรายวิชา พระอภิธรรมปิฎก โดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ๔.๓๕ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ๐.๔๑ เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า การประเมินผลคุณภาพการสอนอยู่ในระดับมากที่สุดหนึ่งข้อ นอกนั้นอยู่ในระดับมากทุกข้อ

โดยมีการประเมินผลระดับมากที่สุดหนึ่งอันดับ ได้แก่ มีตำรา เอกสาร ประกอบการสอนที่สอดคล้องกับเนื้อหา

ประเมินผลระดับมากห้าอันดับแรก ได้แก่ สรุบบทเรียน เนื้อหาได้ถูกต้อง และง่ายต่อการเข้าใจ สื่อความหมายได้ชัดเจนให้นิสิตเข้าใจ บรรลุวัตถุประสงค์ มีการวัดผลและประเมินผลที่เหมาะสมกับเนื้อหาวิชา มีการวัดผลและประเมินผลอย่างต่อเนื่อง สม่ำเสมอ และวิธีการนำเข้าสู่บทเรียนน่าสนใจ